

[Statsministeren]

lykkes. Selv om man er indvandrer eller anden generation, børn af indvandrere, kan det lykkes at få uddannelse, så man kan klare sig i det danske samfund, men det kræver, som jeg sagde, indlevelse og tilvænnning, det kræver hjælp, og det kræver samarbejde.

Der er en alt for høj arbejdsløshed blandt indvandrergrupperne, også i andengenerationen, og hvis det fortsætter, betegner det, at vi måske en hel generations levetid frem vil have et alvorligt samfundsanliggende omkring indvandrerne, fordi de ikke falder naturligt på plads blandt os andre i det danske samfund. Det er også derfor, jeg har fremhævet så stærkt, ligesom mange andre ordførere har gjort det i dag, at uddannelse, derunder tilegnelse af dansk sprog op til den grad, hvor det er virkelig letanvendeligt, er det allervigtigste, hvis indvandrer- og flygtningeproblemet på lidt længere sigt skal finde en god udgang.

Mange ordførere har sagt ting, jeg er enig i, andre ordførere har sagt ting, jeg er overordentlig uenig i. Jeg vil ikke detaljeret besvare samtlige betragtninger, som er gjort gældende under denne debat, det ville føre for vidt. Men jeg synes, der tegner sig et bredt billede. Det billede går ud på, at vi ønsker at behandle fremmede anstændigt og fair på en sådan måde, at vi føler, vi kan være os selv bekendt. Det tror jeg også er den helt overvejende holdning ude omkring i den danske befolkning.

Der forestår en stor oplysningsopgave, som vi alle må tage aktivt del i, og det indbyder jeg igen også Folketingets partier til at være med i, og det ved jeg Folketingets partier gerne ønsker. Så jeg siger på regeringens vegne tak for de mange impulser, debatten har bragt. De skal indgå i det videre arbejde, som regeringen nu sætter i gang i overensstemmelse med den dagsorden, som om lidt kommer til afstemning, og i overensstemmelse med de bemærkninger, jeg gjorde om udarbejdelsen af en helhedsplan, hvor indenrigsministeren vil spille en ganske særlig rolle. Jeg håber, dette arbejde kan afsluttes forholdsvis hurtigt, således at vi kan få rettet det af, som trænger til at blive rettet af i denne vigtige sag.

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne takke de syv ordførere, fordi man har sendt et samlet signal ud i dag. Der var nuancer i nogle praktiske ting, men hoved-

budskabet fra de syv partier var det samme. Jeg vil såmænd også gerne takke ordføreren fra det ottende parti, fru Pia Kjærsgaard, mest fordi det ved de meget klare udtalelser, som fru Pia Kjærsgaard kom med i dag, er blevet ganske indlysende, at der er en verden til forskel på det menneskesyn, som de syv af partierne i dette Folketing har, og så det, det ottende parti har. Den slags trækken linier op er jo altid sundt, ikke mindst for debatten.

Jeg synes, det er godt, at der fra Folketinget i dag går et signal ud til de grupper, der føler sig trængte. Hvis der i det danske samfund skulle findes mennesker, som er i tvivl om Folketingets synspunkt på dette område, synes jeg, det er ganske stærkt, at et så stort og bredt flertal i dag har markeret, at der er ting i relation til vore fremmede, som vi ikke vil acceptere, og vi vil i alt fald ikke acceptere det, der skete i andre lande i 1920'erne, hvor folkevalgte glemte at sige fra i tide. Man har i dag i dette Folketing gjort begyndelsen til en markering, som forhåbentlig kan blive brugbar i årene fremover, i første omgang når vi til foråret sammen med regeringen skal til at udmønte dette, og i næste omgang i den generelle debat.

Så jeg er godt tilfreds med debattens forløb her i dag, og det skal ordførerne have tak for.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Der er altså nogle synspunkter, som jeg nægter at have siddende på mig som repræsentant for Fremskridtspartiet. Jeg vil gerne have, at hr. Duetoft redegør for, hvad forskellen er på hans og mit menneskesyn.

Birte Weiss (S):

Også jeg synes, det er et tilfredsstillende udfald, der er kommet af debatten i dag. Som hr. Duetoft sagde: Det signal, der udgår fra debatten, er, at det danske Folketing siger fra; vi siger fra over for både den lille, snigende forskelsbehandling og over for diskriminering. Og vi siger naturligvis, hvad der jo ikke er overraskende, fra over for den egentlige racisme.

Men det forpligter jo. Og det forpligter på den måde, at vi overalt, hvor vi overhovedet møder det som politikere – i administrationen, i det private erhvervsliv, på arbejdsmarkedet, i uddannelsessystemet – også reagerer over for